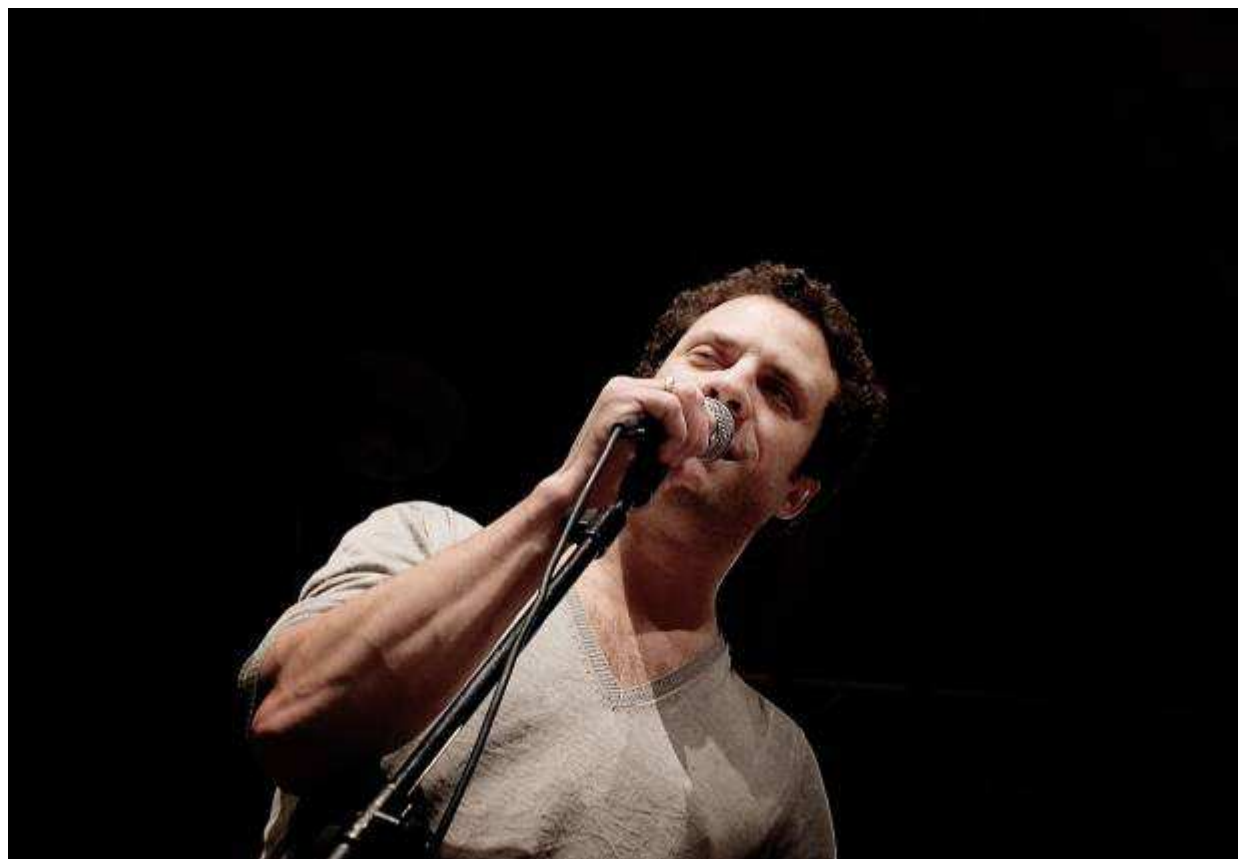

Bobo Moreno i gode hænder

01. februar 2009 04:00 Af [FRANK BÜCHMANN-MØLLER](#)

En ny trio har set dagens lys. Sangeren Bobo Moreno har fundet sammen med bassisten Bo Stief og pianisten Ole Kock Hansen, og de gav fredag aften en skøn koncert på Tobaksgaarden i Assens. Foto: VIEMOSE KÅRE/POLFOTO

Anmeldelse

SOUL/POP/ROCK/JAZZ, BOBO MORENO, BO STIEF, OLE KOCK HANSEN PÅ TOBAKSGAARDEN

Ny trio med sanger, bassist og pianist gæstede Tobaksgården

Denne trio er en helt ny konstellation, hvor besøget på Tobaksgården var en af gruppens første job. Det kammerjazz-agtige format stiller store krav til alle tre musikere, fordi fraværet af trommer i denne trio gør, at alle nuancer i musikken høres bedre, samt at pulsen i denne sammenhæng også tit var underforstået, fordi hverken pianisten eller bassisten hele tiden sørgede for, at den var til stede.

Men man savnede ikke på noget tidspunkt en trommeslager, heller ikke i de hurtigere numre, fordi Bob Morenos sangteknik er eminent, foruden at han er rytmisk overlegen.

Det viste sig blandt andet i den herlige, flot swingende I Love The Life I Live, en blues i

hurtigt mediumtempo, hvor hans scatsang var helt forrygende og fuld af humor, og hvor også Kock Hansen og Stief brillerede med overdådigt solospil.

Men Moreno mestrer også de finere nuancer i musikken, som denne aften bød på en dejlig varieret blanding af noget af det bedste inden for soul, pop, rock og jazz. Med en charmerende scenefremtræden, godt kropssprog, fin mimik og en stor, varm stemme fik vi nogle inderlige fortolkninger af Nature Boy, Duke Ellingtons Come Sunday, John Lennons Bless You og den afsluttende, bevægende og bittersøde I Do It For Your Love af Paul Simon.

Retfærdigvis må det da også siges, at Moreno var i så gode hænder, som det næsten er muligt med bassisten Bo Stief og pianisten Ole Kock Hansen. De to udgør et formidabelt team, hvor Kock Hansens noget tilbagetrukne stil dog godt måtte være kommet mere i fokus, men hans harmoniske forståelse af musikken er elegant og bidrog i høj grad til det fine helhedsindtryk.

Stief var til gengæld i rigtigt spillehumør, og ved at betone og frasere tonerne forskelligt, fik han musikken til at leve ekstra meget. I de hurtigere tempi betonede han således tonerne på 2- og 4-slaget, som en trommeslager ville have gjort, og det var ligeledes med til at gøre, at man ikke savnede den ekstra mand i rytmegruppen. Solistisk var han desuden i overlegen form og meget opfindsom både med og uden bue.